

*Életút és Örökség című kiállítás megnyitó
2020. november 4.
József Attila Városi Könyvtár*

Kedves Polgármester Asszony!

Kedves Államtitkár Úr!

Kedves Igazgató úr!

Kedves Zichy Eszter Grófnő!

Hölgyeim és Uraim!

Kedves Nézők!

Tisztelettel és szeretettel köszöntöm Önöket és köszönöm, hogy meghívtak az Életút és Örökség című kiállítás megnyitójára.

Nagy öröm számomra, hogy Habsburg Ottóról beszélhetek, mert életem folyamán az ő személyisége volt az, akit a legjobban tiszteltem és csodáltam. Családunkban épp úgy, ahogy a világban mindenhol, ahol csak ismerték nagy tekintélye volt.

Ő sokunk számára igaz példakép volt. Emellett szerető édesapa és nagyapa is volt övéi számára, akiket mindenek fölött szeretetett. Kiterjedt kapcsolatai és elkötelezett tevékenysége által tett szert ismertségre az egész világon a Habsburg név.

Mindemellett voltak kevésbé ismert tulajdonságai is: melegszívű és szeretettel gondoskodó személyiség volt, aki egyszerre volt a humor embere és mélyen hívő keresztény. Hihetetlen intelligenciája mellett mindig szerény maradt. Soha nem toltta magát sehol előtérbe. Ez is egy jele volt az ő valódi nagyságának.

Nagy megtiszteltetés és ajándék volt számomra, hogy éveken keresztül lehettem az ő közeli munkatársa. Így mellette állhattam. 1979-ben az első Európai Parlamenti választások előtt megkért, hogy legyek a választási irodájának vezetője és egyben kinevezett Pénzügyminiszterévé is. Köztudott, hogy a pénzügyminiszterek a világban szabály szerint az országok adóbevételeiből gazdálkodva végzik a munkájukat. Nekem ezzel szemben az volt a feladatom, hogy saját erőmből töltsen fel az üres iroda pénztárát, amely Habsburg Ottó választási kampányát finanszírozta. Húsz éven keresztül, 1979-től 1999-ig töltöttem be ezt a feladatkört. Négy választási kampányát vezettem végig és mindig eredményesen.

Habsburg Ottó a 87. életéve betöltéséig mindvégig fáradhatatlan és aktív parlamenti képviselő volt. Ezekben az években gyakran lepte meg képviselőtársait magyar nyelvű kifejezésekkel, amelyeket senki nem értett, mivel akkor még nem voltak a Parlamentben magyar nyelvű tolmácsok. Azt mondta, hogy a Parlamentnek hozzá kell szoknia, hogy hamarosan ott is lesznek magyar nyelvű felszólalók, amit rajta kívül ekkor még senki nem hitt el. Mint tudjuk, Magyarországot 2004-ben vették fel az Európai Unió tagjai közé. Itt is, mint annyi mást vitatott kérdésben végül neki lett igaza.

Tény, hogy Habsburg Ottó Magyarországot mindennél jobban szerette. Ez a szeretet már korai gyermekkorában kialakult, amikor az Észak-Spanyolországban eltöltött száműzetés éve alatt pannonhalmi szerzetesek tanították. Innen származik a magyar nyelv és irodalom iránti nagy szeretete és tudása. Ez a Magyarország iránti szeretete mélyen a szívében gyökerezett. Ezért kérte a végrendeletében, hogy a halála után a szívét az ő szeretett hazájában tegyék örök nyugalomra. Így most a szíve a Pannonhalmi Apátság altemplomában van elhelyezve.

Életút és Örökség című kiállítás megnyitó

2020. november 4.

József Attila Városi Könyvtár

Habsburg Ottóról őszintén elmondhatjuk, hogy hazájának rendületlenül híve volt. Minden bizonnyal nagy öröm lenne számára, ha látná, hogy milyen szeretettel gyűjtik, őrzik és dolgozzák fel az összegyűjtött lelki hagyatékát és a róla Magyarországon fellelhető gyűjteményt, a levél - és a könyvtárát.

Miniszterelnökünk, Orbán Viktor személyes kívánsága volt, hogy ezt a jelentős történelmi kincset Magyarországra hozzák és ebbe Habsburg Károly, Habsburg Ottó fia azonnal bele is egyezett. A gyűjtemény jelenleg a magyarországi Habsburg Ottó Alapítvány kezelésében áll, amely ezt a kiállítást is előkészítette.

Habsburg Ottó több mint hetven díszpolgári címmel rendelkezett, melyeket hosszú élete utolsó húsz évében adományoztak számára 1991 és 2011 között. Ezek jelentették neki a legtöbbet. Makó városától kapta ezt a címe, ahogy hallottuk, már 1991-ben. Ezért különösen is hálás vagyok, hogy ennek az első vándorkiállításnak megnyitójára felkértek és úgy beszélhetek Önöknek róla, ahogy én megismertem őt. Tudom, hogy Habsburg Ottó számára ezek a díszpolgári címek azért voltak annyira fontosak, mert a mindenkori polgármesterekhez fűződő személyes kapcsolatain keresztül hitelesen informálódhatott az ország belső helyzetéről. Hiszen a polgármestereket közvetlenül választják meg a polgárok. Az ország minden szegletéből volt díszpolgári címe. A 200 lelket számláló Velem falujától a nagyobb városokig, mint Gyula és Eger, hogy Budapest 11. és 23. kerülete, valamint az 5. kerület, a Belváros.

Felejthetetlen emlék lesz számomra mindig Gyula városának díszpolgári címe átadása, ahol személyesen is jelen lehettem. Ez 2002. március 15-én történt. Egy olyan ünnepnapon, amelyet a családom nem feltétlenül szeret az emlékezetébe idézni. Azonban pontosan ezen a napon kapta meg a 90 éves Habsburg Ottó a díszpolgári címet a délelőtti órákban a gyulai városházán, ahol ezekkel a szavakkal méltatták:

„A magyarság érdekeinek állandó és megalkuvást nem ismerő képviselőiteiért.”

A díszpolgári cím átvétele után a város főterén a polgármester március 15-i beszéde után Habsburg Ottót újonnan avatott díszpolgárként konferálták fel és így tartotta meg ünnepi beszédét, egy lángoló hangvételű hitvallást Magyarország és Európa jövőjéről. Elsőpró erejű tapsviharral fogadta a kokárdát viselő ünneplő közönség. A magyar polgármesterekhez fűződő személyes kapcsolatát a máig működő Habsburg Ottó Baráti Kör éves összejöveteli is erősítették. Rengeteg apró történet van, amelyek által megtudhatjuk, milyen is volt valójában Habsburg Ottó. Szeretnék ezek közül kettőt elmesélni Önöknek.

Egy alkalommal megkértem, hogy a Magyar Tudományos Akadémián beszéljen egy konferencián Mindszenty bíborosról. A szervezők kérték, hogy juttassam el előre a beszédet, hogy azt a konferencia nemzetközisége miatt sok nyelvre le tudják fordítani. Nagy nehezen sikerült őt elérnem Starsbourban az Európa Parlament két ülése között és közöltem vele a kérést. Rövid szünet után azt a választ kaptam tőle: *„Láttál már engem valaha előre megírt beszédet tartani?”* Ezerszer bocsánatot kértem tőle a zavarásért, mert tudnom kellett volna, hogy ő egész életében minden nyelven szabadon beszélt. Nem úgy, mint most én itt.

A második történet talán a legismertebb anekdota. Egy péntek délután, amikor Habsburg Ottó - mint mindig - utolsóként dolgozott a parlamenti dolgozósobájában, valaki bement hozzá és megkérdezte, hogy nem akar-e egy fontos focimeccset megnézni. *„Ki játszik?”* – kérdezte Habsburg Ottó. A válasz ez volt: *„Ausztria – Magyarország”*. Erre Habsburg Ottó ennyit mondott: *„De ki az ellenfél? Ki ellen játszunk?”*

Még órák hosszat tudnék róla mesélni, de a sötétség beállta előtt – úgy volt megbeszélve – meg kell nyitnunk a kiállítást. Ennek az örömeben köszönöm meg mindannyiuk megtisztelő figyelmét!